рилловскы-тѣ, и ѥ направенъ непосредственно отъ грьцкыя ѥзыкъ, а не отъ латинскыя. За подтвьрдяванье на послѣдня-та мысьль между другы-тѣ служѫтъ имена и думы, въ които грьцка-та η изреквасa въ глаголицата съ буква-та н или і, съобразно на грьцко-то произношеніе, а не на латинско-то: **Исоусъ**, **Ісоусъ**, грьц. Ιησοῦς, латин. **Jesus**. **Исраиль**, Ἰσραήλ, **Jsrael**, **Иероусалимь**, Ἱερουσαλὴμ **Jerusalem**, **Іосифъ** **Josephus**, **Даніилъ** **Daniel**, **Илиа** **Elies**, **Ноїль** **Joel**, **Ироудъ** **Herodes**, **Магдалина** **Magdalena**, **аминь** amen идр. т. Но въ глаголица-та има значителны разночьтенія срѣщо кирилица-та, които безъ сомнѣніе сѫ получили свое-то начало, ако не изъ Вулгата, то по крайна мѣра изъ грьцкы рѫкописи, що сѫ отъ ѥдна и тъзи рецензія съ іеронимова-та Вулгата, напр. Марк. **VII, 26**. грьц. γυνὴ ἑλληνίς. Вулг. **mulier gentilis**, глагол. **жена поганынии** (у насъ *иоганынъ* = *друговѣрецъ*, *иоганска вѣра* = *нехристіенска вѣра*), кирил. **жена елиниьска**. — Іоан. **IX, 8** грьц. τυφλὸς, грьц. запад. προσαίτης, Вулг. **medicus**, глагол. **просїтель**, кирил. **слѣпъ**. — Іоан **XIX — 27**. грьц. визант. ἡμέρας, грьц. запад. ὥρας, Вулг. **hora**, глагол. **часа**, кирил. **дьне**. Споредъ туй сичкы-тѣ старобългарскы рѫкописи може да са-раздѣлѫтъ на два класса: къмъ пьрвыя са-относятъ кирилловскы-тѣ паметници, които носятъ слѣды отъ въсточна-та или византійско-русска-та рецензія, къмъ вторыя — глаголскы-тѣ и съ тѣхъ преписаны-тѣ кирилловскы, що сѫ произлѣзли изъ-подъ западна-та или италіянска-та рецензія.